

Бачинська Н. Я.,
кандидат педагогічних наук,
викладач кафедри західних і східних мов та методики їх навчання
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ ФОЛЬКЛОРНИХ ТЕКСТІВ

Анотація. У статті подано характеристику англійських фольклорних текстів як джерела соціокультурної інформації. Виокремлено жанри англійського фольклору та проаналізовано лінгвістичні особливості кожного фольклорного жанру.

Ключові слова: фольклор, англійський фольклор, текст, соціокультурна інформація.

Постановка проблеми. Вивчення іноземної мови, оволодіння її фольклорним багатством є необхідною передумовою пізнання світу, формування духовної культури молоді. Крім того, системне цілеспрямоване вивчення фольклору є важливою умовою формування мовної особистості, з одного боку, і становлення її духовних цінностей – з іншого, оскільки прилучення людини до духовних цінностей певної етнокультури стає більш повним і рельєфним у процесі включення до її мовлення фольклорних жанрів, які забезпечують трансляцію культури в різних формах [2, с. 158]. Фольклорні твори несуть багату інформацію про найрізноманітніші аспекти людського життя: традиції, історичні події, соціальні явища, філософський погляд на світ, психологічні закономірності життя людської душі, особливості менталітету тощо. Народний геній віками шліфував мову, щоб вона досягла вершин художньої досконалості. Цей скарб став фундаментом національної літератури, яка використовує увесь арсенал фольклору – родово-жанрові форми, композиційні прийоми, засоби творення образів, поетичну мову.

Мета статті полягає у визначенні лінгвістичних особливостей англійських фольклорних текстів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Визначимо лінгвістичні особливості фольклорного тексту, що буде розглядатись як джерело інформації про життя й культуру країни і як джерело мовної інформації. В англійському фольклорі виокремлюють такі фольклорні жанри, як дитячі римовані вірші (колискові пісні, пісні/вірші в дитячих іграх, вірші-нісенітниця, віршовані оповідання, кумулятивні вірші, загадки, що римуються, лічилки, скоромовки, лімерики, прислів'я та приказки, загадки), казки, легенди, міфи, народні пісні, балади, забобони, традиції і звичаї, свята.

Розглянемо кожен із вищезазначених фольклорних жанрів більш детально.

Термін “nursery rhymes” (дитячі римовані вірші) вперше увійшов в обіг у 1824 році в шотландському журналі Blackwoods's Edinburgh Magazine. До цього віршами називалися пісні (songs) або пісеньки (ditties). Дитячі римовані вірші складаються для розваги або заспокоєння малих дітей. Вони приваблюють дітей приємними римами та звуками. Велика різноманітність історій і персонажів у віршах стимулює уяву дітей. Завдяки цим віршам діти знайомляться з першими історія-

ми про тварин і виявами гумору. Проте чимало дитячих віршів, які датуються до XIX століття, було створено з метою розваги дорослих, а не дітей. Вірші, які було написано тільки для малечі, являли собою вірші для вивчення абетки (alphabet rhymes), колискові та вірші, що використовувалися в іграх. Для мови віршів характерне таке: 1) повтори (“Old King Cole was a merry old soul, and a merry old soul was he”, “Come, butter, come, Come, butter, come”, “Old clothes to sell! Old clothes to sell!”), “To market, to market, to buy a fat pig”), 2) звуконаслідування (“Twee tweedle dee, tweedle dee, went the fiddlers”, “Baa, baa, black sheep”, “Bow-wow, says the dog; Mew, mew, says the cat”), 3) інверсія (“And a very fine fiddle had he”). Часто згадуються назви певних міст (York, Banbury, St. Ives, Gotham) і архаїчна лексика – thy, thee, doth, threescore, gall. Також у мові дитячих римованих віршів закладено глибоку соціокультурну інформацію про традиції народу – “Hot cross buns! Hot cross buns!”, сфери його діяльності – “Old chairs to mend! Old chairs to mend!”, “Blow, wind, blow! And go, mill, go! That the miller may grind his corn ...”; особливості міжнародних відносин, причому не завжди дружніх – “Taffy was a Welshman, Taffy was a thief” тощо.

Суто специфічним і характерним тільки для англійського фольклору жанром є лімерик. Лімерик (limerick) – форма гумористичного короткого вірша, який складається з п'яти рядків. З'явився він у Великобританії і оснований на обіграванні нісенітниць. Мові лімериків притаманні іномовлення, гра слів, гіпербола, парадоксальні висловлювання, гострі жарти, чітке римкування, асонанс і алітерація, наявність омофонів, звуконаслідувань (“There was an Old Person of Fife, Who was greatly disgusted with life; They sang him a ballad, And fed him on salad, Which cured that Old Person of Fife”). Щоб зрозуміти зміст лімерика та гумор, який було закладено у вірші, необхідні знання мови й культури англійців.

Наступним жанром, який ми розглянемо, будуть лічилки. Лічилки (counting-out rhymes) – жанр дитячого фольклору, римовані лаконічні вірші від п'яти до десяти (подекуди більше) рядків, призначені для розподілу ролей під час гри, послідовності участі в ній. Мові лічилок притаманні асемантичні сполуки (“Eeny, meeny, miny, moe”, “Ip dip dip”, “Ip dip doo”, “Inky Binky Bonky”), наявність таких стилістичних явищ, як асонанс, алітерація, капіталізація, написання слова через дефіс. Часто лічилки характеризуються деформованим сюжетом (“Intery, mintery, cutery-corn, Apple seed and apple thorn; Wire, brier, limber-lock, Five geese in a flock; Sit and sing by a spring, O-U-T, and in again”).

Скоромовки (tongue twisters) – фольклорний жанр, який широко використовується в педагогічній практиці. Їхня цінність полягає не в смисловому навантаженні чи оригінальних засобах художнього вираження, а в такому підборі й розстанов-

ці слів, вимова яких вимагає певних зусиль і сприяє виробленню дикції, правильної артикуляції, що підвищує культуру усного мовлення. Скоромовкам належить важлива роль, оскільки вони акцентують увагу до кожного вимовленого звука, слова, до ясності й чистоти мовлення.

У скоромовках також наявні асонанс і алітерація, а лексичні одиниці підібрано так, що необхідно докласти певних зусиль для їх вимови ('Robert Rowley rolled a round roll round', 'A big black bug bit a big black bear', 'She sells sea shells by the sea').

Наступним різновидом англійського фольклору є загадка. Загадка (riddle) – це афористичний твір, що складається зі стислого поетичного, часто ритмізованого вислову, у якому предмет чи явище зображується через його метафоричний еквівалент. Щодо англійських загадок, то вони характеризуються розгорнутою сюжетною формою. Їх тематика є дуже широкою, охоплює явища природи, рослинний і тваринний світ, світ мистецтва й науки, знаряддя праці. Лексика відображає предмети побуту, форми діяльності, історико-етнографічні особливості регіону, певну добу. У загадці наявне таке: 1) традиційні епітети ('In marble walls as white as milk'), 2) порівняння ('As round as an apple, As deep as a cup, And all the king's horses Cannot pull it up', 'As soft as silk, as white as milk, As bitter as gall, a thick green wall'), 3) повтори ('She wades the waters deep, deep, deep; She climbs the mountains high, high, high'), 4) пестливі слова, часто зі звуконаслідуванням (Furry and purry with long whiskers. Answer: a cat), 5) гіперболізація ('Threescore men and threescore more Cannot place Humpty-Dumpty as he was before'). Деякі загадки будуються на такому явищі, як каламбур (What musical instrument will you not believe? Answer: a lyre.), а інші – на багатозначності слів (What has an eye, but cannot see? Answer: a needle).

Окремого розгляду потребують такі види фольклору, як прислів'я та приказки (proverbs and sayings). Прислів'я – це короткий влучний вислів, що в художній формі типізує різні явища життя; своєрідний збірник правил, якими людина повинна керуватись у повсякденному житті. Прислів'я складається переважно з двох частин і вживається в переносному значенні. Прислів'я від приказки відрізняється завершеністю думки. Приказка виражає поняття, прислів'я – судження. Найчастіше це судження має повчальний характер, виражений образно, наприклад, 'Better a small fish than an empty dish'. Приказки, на відміну від прислів'їв, характеризуються синтаксичною незавершеністю. Незавершеність структури приказок дає змогу інтерпретувати зміст деяких із них різними способами, що неможливо у випадку з прислів'ями – образними закінченими виразами, які мають повчальний зміст.

Прислів'я та приказки – це той мовний матеріал, який підвищує інтерес до вивчення іноземної мови, розвиває мовну інтуїцію, закладає звичку оперувати лінгвістичними поняттями. Як зазначає Н. Костіна, їхній високий мотиваційний потенціал пояснюється такими чинниками: 1) зміст стійких виразів не лежить на поверхні, простота й гумористичність форми прислів'їв і приказок відповідає їхньому змістові, глибокому змістові; 2) вони мають еквіваленти в рідній мові тих, хто вивчає іноземну мову [4, с. 83]. Зіставлення відповідностей порушує глибинні питання образності мислення носіїв мови ('It never rains, but it pours', 'The cobbler's wife is the worst shod', 'As pale as a ghost', 'Many doctors have killed the king').

Знайомство з прислів'ями та приказками розширює словниковий запас, а розуміння відтінків смислу наявних у мові ме-

тафор, метонімії, гіпербол (A land flowing with milk and honey) дає змогу робити висловлювання емоційно забарвленим і таким, що одразу запам'ятовується. Мова прислів'їв і приказок багата на афоризми та яскраві образи ('Time is a great healer', 'Good health is above wealth', 'Punctuality is the politeness of kings').

Найбільш розповсюдженим видом усної народної прози з домінуючою естетичною функцією є казка (folktale, fairy-tale). Естетична функція відрізняє її від інших усних оповідань, де головною є інформативна функція. Недостовірність розповіді, настанова на вигадку залишається, по суті, єдиною ознакою, яка надає можливості зараховувати усні оповідання до розряду казок, які переказують з метою розваги та повчання. Казка – жанр народної творчості, епічний, розповідний, сюжетний художній твір усного походження. Основу казки становить захоплююча розповідь про вигадані події і явища, які сприймаються й переживаються як реальні.

Характерною лінгвістичною ознакою казки є усталений зачин і прикінцеві формули. Зачин у більшості випадків має часово невизначений характер. Наприклад, чимало англійських казок започатковуються такою фразою 'Once upon a time' або 'There was once'. Проте невизначено-абстрактні початкові формули в англійській казці нерідко супроводжуються вказівкою на певний час дії зі згадкою історичних і легендарних осіб. Це свідчить про конкретність мислення англійців: 'In the days of the great King Arthur', 'In the reign of King John' [3, с. 87]. Для англійської казки також характерні й прикінцеві формули, що описують щасливий результат подій, часто з повчальною мораллю: 'They lived happily ever after', 'They all lived happily all the rest of their days', 'They lived in a large house, and Jack's mother lived with them in great happiness until she died'.

Е. Корнієнко зауважує, що характерними ознаками чарівної англійської казки є насиченість подіями, швидка зміна одних дій іншими, які виявляються в русі персонажів і їхніх діалогів. Також казці притаманні повтори подій, окремих висловів, що вказує на повільність оповіді. Характерний детальний опис місцевості й довгого шляху героя: 'As he travelled far and he travelled fast, and he travelled east and west, north and south, over hills, and dales, and valleys, and mountains, and woods, and sheepwalks, but never a sign of the missing castle did he see' [3, 87]. Часто згадуються власні назви: конкретні замки, графства, міста – 'in Bamborough Castle', 'in Yorkshire', 'at Dublin', 'they lived in the little house with the green shutters, which stands on the hill'. Отже, оповідання завжди має змістово-прагматичний відтінок і соціокультурну інформацію, яка вплетена в зміст. Англійським казкам характерна наявність образних виразів, які використовуються для посилення враження 'the Gingerbread man in chocolate jacket and raisins for buttons'. Досить детально описується зовнішність героїв, білизна обличчя, краса волосся, очі: 'golden hair', 'milk-white face', 'eyes as green as grass', 'eyes like a coal of fire', 'lips like cherries', 'cheeks red as June', 'sweet as rose', 'bonnie lady', 'fair lady' [3, с. 88].

Уявлення про насильство і зло в англійських казках передається через такі негативні персонажі, як чудовиська, велетні, що характеризуються відповідними епітетами: 'horrible', 'cruel', 'fierce', 'dreadful', 'terrible', 'monstrous', 'awful'. Негативні персонажі завжди вимовляють певні мовленнєві формули: 'Be he alive or be he dead, I'll grind his bones to make my bread!', 'Snouk but and snouk ben, I find the smell of an earthly man, Be he living, or be he dead, His heart this night shall kitchen my bread', 'Fee,

fi, fo, fum! I smell the blood of an Englishman!'. Для структури англійської казки характерні лексичні й синтаксичні повтори: 'So they fought and fought and fought', 'So she went along, and she went along', 'So she sat and thought and thought and thought' тощо. При цьому повторюються й частини мови, і віршовані вставки: 'Chinny chin chin', 'Cat! Cat! Kill the rat' [3, с. 88].

У народних казках, зауважує Л. Дунаєвська, часто зустрічаються прислів'я, приказки, влучні порівняння, загадки. Власне, загадки часто рухають сюжет. У давнину загадки виконували певне обрядове призначення: вдале відгадування вішувало добрий урожай, гарне полювання, щасливу рибалку, вдале одруження тощо. Шанувалися ті, хто добре відгадували, бо нібито вони й спонукали успіх. Загадки є своєрідним випробуванням. Вони вимагають не тільки розумових зусиль, а й дії. Існують загадки-завдання, наприклад: за ніч викорчувати ліс, зорати поле, посіяти пшеницю, зібрати її й змолотити, до ранку з того борошна хліб спекти тощо. Тут загадка використовується як художній засіб для звеличення сили героя або його нареченої, підтвердження їхньої самотності. Загадки в казках є мірилом розуму, кмітливості, образного поетичного мислення [7, с. 14].

Пісні, прислів'я, приказки, загадки роблять казку синтетичним жанром, найзручнішим для пізнання досвіду, проблем, ідеалів народу. Вони відкривають чарівність поетичного світобачення людини, її давні уявлення про таємниці природи, її мрії про майбутнє [7, с. 14].

Наступний фольклорний текст, який потребує уваги, – це легенди. Легенда (від лат. *legenda* – те, що варто читати) – переказ, фантастичне оповідання про події, які могли бути в минулому. Аналізуючи мову легенд, можна стверджувати, що для цього жанру характерними є власні назви реальних географічних місць, де відбувалися події (London, Canterbury, Land's End), конкретний час (Christmas Day, New Year's Day, Candlemas, Easter, Pentecost), імена історичних і фольклорних постатей, героїв або звичайних людей (Archbishop of Canterbury, King Arthur, Merlin, Uther Pendragon, Sir Ector, Sir Kay, Queen Guenevere, Sir Lancelot, Robin Hood, fairs, pixies, elf, Mr Trezillian). Легендам притаманні такі лінгвістичні ознаки, як наявність зачину ('Long, long ago, after Uther Pendragon died, there was no King in Britain, and every Knight hoped to seize the crown for himself'), детальні описи ('The country was like to fare ill when laws were broken on every side, and the corn which was to give the poor bread was trodden underfoot, and there was none to bring the evildoer to justice'), порівняння (O King Arthur, flower of Knights and Kings). Зустрічаються архаїчні форми дієслів, які більше не вживаються в сучасній англійській мові (seest, thou, dost, 'ee, canst). Мова легенди характеризується високою наявністю формальної, архаїчної та літературної лексики. Завдяки лексичним одиницям, що зустрічається в легендах, передається соціокультурна інформація про рід діяльності людей того часу: knights, lords, gentlemen, gentlemen-at-arms, barons, the common people, commons, esquires, farmers; релігію – saint, archbishop, magician; вірування в надприродні істоти – fairy, elf, pixu, тощо.

Наступним жанром, який ми розглянемо, буде міф. Міф (від гр. *mythos* – слово, мова) – один із ранніх видів фольклору, фантастичне оповідання, яке в образній формі пояснює явища довкілля. Міфи – символічні оповіді, що передають уявлення давніх людей про виникнення божеств, світу, людини, обрядів тощо. Міф розуміють і як цілісну систему стародавньої культури, і як релігію, і як вияв вищої мудрості, і як носія надцінного людського досвіду.

Лінгвістичними особливостями міфів є наявність формальної (vial, rouse, dominion, whilst, garment, garb, dwelling), застарілої (farewell, hag; nightfall, straightway, morrow) і літературної лексики (cast, glade, steed, spake, bear, rejoiced). Притаманні цьому жанрові такі лексичні одиниці (speakest, givest, seest, claimeth, lovest) та вирази (What discourtesy, Chieftain, hast thou seen in me? / 'Verily,' said Pwyll, 'what shall I do concerning my kingdom?'), які вже не вживаються в сучасній англійській мові. Широко представлена безеквівалентна лексика, яка надає соціокультурну інформацію про різні сфери життя: ірландська гра – hurling, їжа – stirabout, географічні назви – Erin, seven Cantrevs of Dyved, Narberth, Glyn Cuch, Llwyn Diarwyd, надприродні істоти – giant, Cat-head, побут – thatched roof, релігія – druid, поділ країни на частини – cantref.

Структура міфу складається з такого: 1) зачин (Once upon a time); 2) прикінцеві формули (All the champions were liberated, and left the king's castle that day. Ever after they followed the orders of Fin, and these were the beginning of his forces and the first of the Fenians of Erin. / And thus ends this portion of the Mabinogion.); 3) формули привітання ('My greeting be unto thee,' said he / 'The greeting of Heaven be unto thee, my soul,' said Pwyll / 'Heaven prosper thee,' said Gwawl, 'and the greeting of Heaven be unto thee'); 4) формули звертання ('O Chieftain,' he replied / 'My trusty Lords,' said Havgan, 'bear me hence / 'My Nobles,' also said he who was in the semblance of Arawn / 'My soul,' said Pwyll, 'what is the boon thou askest?'). Часто в уельських міфах зустрічаються вирази зі словом 'heaven' (By Heaven / I declare to Heaven that I will do thee more dishonour than the value of an hundred stags / 'Verily,' said Arawn, 'may Heaven reward thee for thy friendship towards me' / 'I take Heaven to witness that I will not withhold it,' answered Pwyll). Однією з ознак міфологічного тексту є повторення дії тричі.

У мові міфів, окрім оповідання, превалюють описи (For their hair was of a brilliant shining white, and their ears were red; and as the whiteness of their bodies shone, so did the redness of their ears glisten.). Характерними ознаками міфів є такі: 1) наявність повторів (But he burned his thumb, and, to ease the pain, put it between his teeth, and gnawed the skin to the flesh, the flesh to the bone, the bone to the marrow; and when he had tasted the marrow, he received the knowledge of all things); 2) гіперболізація та метафоризація (Every time he drew breath into his body, he dragged Fin, the spit, the salmon, Bran, and all the goats to his mouth; and every time he drove a breath out of himself, he threw them back to the places they were in before. Fin was drawn time after time to the mouth of the giant with such force, that he was in dread of going down his throat. / and away they went, a hill at a leap, a glen at a step, and thirty-two miles at a running-leap); 3) інверсії (A crowned king am I in this land. / Then looked he at the colour of the dogs).

Заслужує на увагу й такий фольклорний жанр, як народні пісні (folk songs). Народна пісня – музично-поетичний жанр фольклору, найбільш розповсюджений вид народної музики, продукт колективної усної творчості. Народні пісні відображають характер кожного народу, його звичаї, історичні події, відрізняються своєрідністю жанрового змісту, музичальністю мови, структури. Народні пісні як фольклорні тексти складалися для трудової діяльності людини й із нагоди різних подій. Мові народних пісень притаманні такі ознаки, як метафора ('the holly bears the crown', 'poor sinners', 'A bud of spring are you'); епітети ('And Mary bore sweet Jesus Christ to be our sweet saviour'); порівняння ('The holly bears a berry as red as

any blood'); інверсія ('Mary was that mother mild'); повтори ('Oh, bring us a figgy pudding; Oh, bring us a figgy pudding; Oh, bring us a figgy pudding and a cup of good cheer').

Мова фольклорних пісень багата на лексичні одиниці з національно-культурним компонентом: назви свят (Christmas, New Year), привітання (Merry Christmas, Happy New Year), їжа (pudding, figgy pudding, Christmas pudding, custard, tart), рослини (holly, ivy), тварини (partridge, turtle), надприродні істоти (banshee), також зустрічаються лексичні одиниці, які вже більше не вживаються в сучасній англійській мові (gall, ye, thee, hark, dale).

Різновидом англійських народних пісень є балада (англ. ballad). Появу балади зараховують до Середньовіччя. Провансальці називали цей жанр танцювальною піснею, французи характеризували баладу як ліричний вірш, а англійці – як сюжетні поеми ліро-епічного характеру.

Щодо мови балад, то, незважаючи на те що їхні сюжети повторюються, жодна з балад не виконується без змін, бо співак у процесі співу (розповіді) додає щось нове, користуючись різними мовними прийомами: метафорами, епітетами, різними традиційними зачинами й епічними формулами [5, с. 199].

У фольклористиці, як зазначає О. Семеног, виділяють такі жанрові ознаки балади: зачин – звертання до персонажа, раптове повідомлення про незвичайні пригоди, драматичні колізії, трагічні випадки, що справляють сильне емоційне враження на читача (When Robin Hood was about twenty years old ...; How they came acquainted, I'll tell you in brief, If you will but listen a while). Ліричний елемент подається в поєднанні з епічним. Наявні естетичне відображення дійсності, романтична піднесеність, елементи фантастики, метаморфози-перетворення, персоніфікація рослин і явищ природи, моралізаторство – повчальний потенціал у вигляді кари або запізнілого каяття злочинців. У баладі переважно йде мова про виняткові, трагічні випадки, які справляють сильне емоційне враження на читача, відсутні детальні описи, повтори, характерні для героїчного епосу [6, с. 122].

Для поетики балад характерні діалоги, психологічні паралелізи, метафоричність ('And first Robin he gave the stranger a bang, So hard that it made his bones ring'), гіперболізація, сталі порівняння ('and followd their blows, As if they had been threshing of corn'; 'At every stroke, he made him to smoke, As if he had been all on fire'), епітети, символіка, повтори ('Then Robin, enrag'd, more fiercely engag'd, And followd his blows more severe'), зменшено-пестлива, емоційно-забарвлена лексика, інверсія ('For needs must I say, thou hast got the day, Our battle shall be at an end'; 'And I will his godfather be'). Часто вживаються архаїчні слова, діалектні форми (quoth, dost, talkst, prate, nought, threescore, reply'd, armd, battel, vallies). Це пояснюється тим, що їх виникнення зараховується до давніх часів, а місце поширення – пограничних областей Англії й Шотландії, де розмовляють своєрідною північною говіркою [1, с. 99].

Висновки. Отже, підсумовуючи, що у фольклорних текстах частотним є вживання архаїчної лексики, яка несе інформацію про розвиток народу, його історію, традиції, свята, побут; про те, як змінювалася мова й культура. Притаманне використання метафор, гіпербол, епітетів, порівнянь, інверсії, гри слів, усталених початкових і прикінцевих формул, мовленнєвих кліше, лексичних одиниць із національно-культурним компонентом семантики. Наявні асонанс, алітерація, звуконаслідування, римування. Завдяки цим прийомам мова фольклорних текстів є емоційно-забарвленою, інформативною та багатою на соціокультурну інформацію. У текстах зустрічається чимало власних назв (географічні, історичні назви, ім'я, свята тощо). Мова – яскрава й образна.

Перспективи подальших досліджень полягають у більш детальному дослідженні лінгвістичних особливостей окремих фольклорних творів.

Література:

1. Английские и шотландские баллады / ред. В.М. Жирмунский. – М.: Наука, 1973. – 163 с.
2. Боднар С.В. Формування іншомовної компетенції студентів засобом вивчення англійської фразеології / С.В. Боднар // Мова і культура. – К.: Видавн. дім Дмитра Бураго, 2003. – Вип. 6. – Т. VII: Культурологічний підхід до викладання мови і літератури. – 2003. – С. 157–165.
3. Корниенко Е.Р. Роль народной сказки в изучении иностранного языка / Е.Р. Корниенко // Иностранные языки в школе. – 2007. – № 7. – С. 86–91.
4. Костина Н.Ю. Сравнительный анализ английских и русских пословиц и поговорок / Н.Ю. Костина // Иностранные языки в школе. – 2006. – № 1. – С. 83–85.
5. Мифы и легенды народов мира / сост. Н.В. Будур, И.А. Панкеев. – М.: ОЛМА-ПРЕСС, 2000. – Т. 2. – 592 с.
6. Семеног О. Український фольклор / О. Семеног. – Глухів: РВВ ГДПУ, 2004. – 255 с.
7. Українські народні казки / упоряд. та передм. Л.Ф. Дунаєвська. – К.: Веселка, 1986. – 238 с.

Бачинская Н. Я. Лингвистические особенности английских фольклорных текстов

Аннотация. В статье представлена характеристика английских фольклорных текстов как источника социокультурной информации. Выделены жанры английского фольклора и проанализированы лингвистические особенности каждого фольклорного жанра.

Ключевые слова: фольклор, английский фольклор, текст, социокультурная информация.

Bachynska N. Linguistic peculiarities of English folk texts

Summary. The article deals with characteristics of English folk texts as a source of sociocultural competence. The genres of English folklore have been given; linguistic peculiarities of each folk genre have been analyzed.

Key words: folklore, English folklore, text, sociocultural competence.